

Aleš Svoboda & Luděk Míšek

V MINIMALISMU

• 6. 9. – 6. 10. 2019 •

Aleš Svoboda

* 10. února 1956 v Mostě

Výtvarník, multimediální umělec, kritik, teoretik umění a pedagog. V letech 1975–1980 vystudoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy obor Výtvarná výchova – Český jazyk a literatura. Od 80. let se zabývá především uměním podporovaným počítači. V současné době působí jako vedoucí kreativního modulu na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. ales.svoboda@fhs.cuni.cz

Luděk Míšek

* 10. listopadu 1976 v Plzni

Pracuje se sochami - objekty a instalací. Vystudoval Akademii výtvarných umění v Praze, 1996–2003 ateliér Socha 2, prof. J. Zeithamml a škola architektury, prof. E. Příkrýl. 1999–2000 stáž na Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, sochařská škola, prof. M. Ullman. Od roku 2010 je pedagogem na fakultě designu a umění Ladislava Sutnara, ZČU v Plzni. V roce 2017 byl jmenován docentem. ludekmisek@seznam.cz

Klub konkretistů KK3 představuje v Galerii FONS v Pardubicích díla dvou členů klubu, multimediálního umělce Aleše Svobody (1956), a sochaře minimalistického založení Lud'ka Míška (1976). Luděk Míšek je členem novým, ale s konkretisty vystavuje často a rád. Tentokrát vzhledem k průchozímu charakteru galerie vybral práce vhodné k instalaci na stěnu. Pro architekturu je charakteristický prostor, pro sochu hmota. Pokud sochař ve své tvorbě směřuje spíše k prostoru, mluvíme o jeho práci jako o architektonech. Prostor je nehmotný, ale není prázdný, složený z molekul vzduchu, z atmosféry, z emocí, z fragmentů paměti toho, co se v daném prostředí odehrálo. Takto pochopená nehmotnost je tématem, které se Luděk Míšek rozhodl zachytit v tak hmotném médiu, jakým je sochařství. Jiří Valoch o Míškovi napsal, že jeho estetika je jedinečně post-minimalistická. A skutečně, nespolehá na základní geometrické tvary, tak jako ikonický Donald Judd, Míškovy formy jsou podstatně komplikovanější, složené z dílů. Kombinuje materiály, využívá jak lesk a transparenční, tak přirozenou patinu. Jeho sochařský přístup nemá schéma, v jehož intencích by pracoval, sochař reaguje na viděný, zažívaný, jevový svět. Jenže který? Práce Lud'ka Míška jakoby pocházela ze skuliny do jiného univerza, asociuje staré domy, zarostlé zahrady, nábytek, který používala paralelní civilizace, jež se oddělila v některém z jedenácti možných vesmírů někdy v roce 1948? Nebo 1969? Žila tu s námi a přece za zrcadlem. Zanechala po sobě skříň – neskříň, otočný mechanismus vrat hlavního vjezdu, víko na šachtu s ukrytým pokladem, okno do pokoje, za nímž vrčí vlkodav jménem Napoleon... Jsme to my nebo oni?

Aleš Svoboda, jeden z klíčových členů klubu vstupuje do procesu umělecké tvorby jako šachista. Šachy jsou svým vlastním světem, mají pravidla a figury, které podle nich jednájí, geometricky určené pole, po němž se pohybují. Pravidla podobná těm šachovým jsou charakteristická i pro vystavené obrazy z Cyklu XT = Chryse tomé (zlatý řez) a Meandry. Pro svou práci autor používá počítačové programování a počítačové pojmy, například generování nebo pojmy matematické – jakým je algoritmus. Zlatý řez je poměrem, v němž jsou k sobě navzájem průměry "kmitajících" kruhů na černém pozadí. Ta nejminimalističtější forma cyklu XT vedla k průhledným skleněným plochám vrstveným na sebe. Vznikl tak jakýsi „téměř neviditelný Mondrian“. Zlatý řez je božská proporce, součást posvátné geometrie, nebo jinak – základního jazyka vesmíru, který udržuje protikladné síly energie v harmonické rovnováze. Zlatý řez je také základem počítačového programu, který náhodně generuje tvary z kruhů a čtverců na třech svislých a třech vodorovných osách. Černobílé jsou také Svobodovy Černé meandry. Stejně jako řeka se zatáčí, v podobném vzorci Svoboda vyvinul algoritmus a z původního bodu vygeneroval plochu navzájem se prolínajících struktur.

Martina Vitková